ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของสารพิษจากเชื้อราทีทูและซีราลีโนนต่อการเจริญเติบโต องค์

ประกอบเลือด และเนื้อเยื่อกุ้งกุลาดำและกุ้งขาว

ผู้เขียน นางสาวอรอนงค์ บัณฑิต

สาขาวิชา วาริชศาสตร์

ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

การทคลองนี้เป็นการศึกษาผลของสารพิษที่ทูและซีราลีโนนต่อการเจริญเติบโต องค์ประกอบเลือด และการเปลี่ยนแปลงทางเนื้อเยื่อวิทยาในกุ้งกุลาคำและกุ้งขาว โดยแบ่งการ ทดลองเป็น 2 การทดลอง

การทคลองที่ 1 ศึกษาในกุ้งกุลาคำแบ่งเป็น 7 ชุคการทคลอง ๆ ละ 6 ซ้ำ จำนวน 15 ตัวต่อซ้ำ วางแผนการทคลองแบบสุ่มตลอด โดยมีระคับสารพิษที่ทูแตกต่างกัน คือ 0.1, 1.0 และ 2.0 พีพีเอิ่ม และสารพิษซีราลี โนนระคับ 0.1, 0.5 และ 1.0 พีพีเอิ่ม รวมชุคควบคุม (0 พีพีเอิ่ม) นำไป ทคลองเลี้ยงในกุ้งกุลาคำขนาคน้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น 4.7 กรัมต่อตัว เป็นเวลา 10 สัปคาห์ โดยกุ้ง กุลาคำที่ได้รับสารพิษที่ทูระคับสูงสุด (2.0 พีพีเอิ่ม) ที่ 8 สัปคาห์ มีน้ำหนักเฉลี่ยต่อตัว เปอร์เซ็นต์น้ำ หนักที่เพิ่มขึ้น และอัตราการเจริญเติบโตจำเพาะต่ำกว่ากุ้งกลุ่มอื่น ๆ (0-1.0 พีพีเอิ่ม) (p<0.05) สำหรับกุ้งกุลาคำที่ได้รับอาหารปนเปื้อนสารพิษซีราลี โนน พบว่าน้ำหนักเฉลี่ยต่อตัว เปอร์เซ็นต์น้ำ หนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ และปริมาณอาหารที่กุ้งกินไม่มีความแตกต่างกันทาง สถิติทุกชุคการทคลอง (p>0.05) ขณะกุ้งที่ได้รับสารพิษซีราลี โนนระคับสูงที่สุด (1.0 พีพีเอิ่ม) มีอัตราการรอดตายต่ำกว่ากุ้งกลุ่มอื่น ๆ (0-0.5 พีพีเอิ่ม) (p<0.05)

ค่าองค์ประกอบเลือดกุ้งที่ได้รับสารพิษที่ทูและซีราลีโนน มีปริมาณเม็ดเลือดรวม และความว่องไวของเอนไซม์ฟีนอลออกซิเคสมีแนวโน้มลดลงในกุ้งที่ได้รับสารพิษ ปริมาณ เอนไซม์ alkaline phosphatase (ALP) alanine aminotransferase (ALT) และ aspartate aminotransferase (AST) ในเลือดมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เช่นเดียวกับปริมาณเซลล์ไฮยาลิน ขณะที่ เซลล์กรานูล มีแนวโน้มลดต่ำลงในกุ้งที่ได้รับสารพิษในระดับสูง

จากการศึกษาทางเนื้อเยื่อของกุ้งทดลอง พบการเปลี่ยนแปลงทางพยาธิสภาพของ เซลล์ตับ เซลล์สร้างเม็ดเลือด และเซลล์น้ำเหลืองในกุ้งกุลาดำที่ได้รับสารพิษทีทูระดับ 2.0 พีพีเอ็ม พบ การฝ่อและลีบของเซลล์ท่อตับ เซลล์สะสมอาหารลดขนาดลง (atrophy of R-cell) อีกทั้งเกิดการ สลายตัวของเซลล์ท่อตับ (degeneration of tubule) และเซลล์ตาย (cell necrosis) เซลล์สร้างเม็ดเลือด

และเซลล์น้ำเหลืองมีการจับตัวกันอย่างหลวม ๆ สำหรับกุ้งที่ได้รับสารพิษซีราลีโนนระดับ 0.5 และ 1.0 พีพีเอ็ม ตลอดระยะเวลา 10 สัปดาห์ มีอาการผิดปกติของเนื้อเยื่อ คล้ายคลึงกับกุ้งที่ได้รับสารพิษ ที่ทู แต่มีการเปลี่ยนแปลงของเนื้อเยื่อตับที่รุนแรงกว่า โดยความรุนแรงที่ตรวจพบมีความสัมพันธ์ กับระดับความเข้มข้นของสารพิษแปรผันตรงต่อระยะเวลาที่กุ้งได้รับ แต่ไม่พบความผิดปกติของ เนื้อเยื่อเหงือก และกล้ามเนื้อลำตัวตลอดการทดลอง 10 สัปดาห์

การทคลองที่ 2 ทคลองในกุ้งขาว แบ่งการทคลองเป็น 7 ชุคการทคลอง ๆ ละ 4 ซ้ำ ๆ ละ 15 ตัว โคยใช้กุ้งขาวน้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้น 3.61 กรัมต่อตัว การวางแผนการทคลองและ ระคับความเข้มข้นของสารพิษทั้ง 2 ชนิค เช่นเคียวกับการทคลองที่ 1 โดยกุ้งกลุ่มที่ได้รับสารพิษทั้ง 2 ชนิค ทำให้การเจริญเติบโตมีแนวโน้มลคลง ปริมาณเม็คเลือครวมต่ำที่สุดในกุ้งขาวที่ได้รับสาร พิษซีราลีโนนระคับสูงสุด (1.0 พีพีเอ็ม) (p<0.05)

การเปลี่ยนแปลงทางพยาธิสภาพของเนื้อเยื่อตับกุ้งขาวคล้ายคลึงกับกุ้งกุลาดำ แต่ ในกุ้งขาวน่าจะมีความไวต่อสารพิษซีราลีโนนมากกว่ากุ้งกุลาดำ เนื่องจากในสัปดาห์ที่ 8 เริ่มพบ ความผิดปกติของเนื้อเยื่อกุ้งขาวที่ได้รับสารพิษซีราลีโนนตั้งแต่ระดับ 0.5 พีพีเอ็ม ขณะที่กุ้งกุลาดำ พบความผิดปกติของเนื้อเยื่อที่ระดับ 1.0 พีพีเอ็ม

Thesis Title Effects of Mycotoxin T-2 and Zearalenone on Growth

Performance, Blood Components and Histopathological

Changes in Black Tiger Shrimp (Penaeus monodon Fabricius)

and White shrimp (Penaeus vannamei)

Author Miss Orn-anong Bundit

Major Program Aquatic Science

Academic Year 2005

Abstract

Studies were conducted on effects of toxins from T-2 and zearalenone fungi on growth, blood composition, and histological changes in *Penaeus monodon* and *P. vannamei*. The studies were constituted by two sets of experiments, as follows: Experiment I, Investigations were node in 7 treatments with 6 replications each in which 15 *P. monodon* were stocked. Complete randomized sampling are employed where by 0.1, 1.0 and 2.0 ppm T-2 and 0.1, 0.5 and 1.0 ppm zearalenone with 0 ppm as control were tested for their effects in *P. monodon* of average initial weight 4.7 g were a 10-wk period. The lowest average weight, percent weight gain, and specific growth rate were noted for the specimens given 2.0 ppm T-2 at wk 8 (p<0.05). With regard to zearalenone non toxicity, *P. monodon* fed zearalenone-contaminated fed showed no significant difference (p>0.05) in average body weight, percent weight gain, specific growth rate, and feed intake. Zearalenone at 1.0 ppm resulted in lowest survival rate (p<0.05).

T-2 and zearalenone caused reduction in total blood cell counts as well as in phenoloxidase activity while alkaline phosphatase (ALP), alanine aminotransferase (ALT), aspartate aminotransferase (AST), and hyaline cell count founded to increase with tendency of reduction for granular cells in those receiving high levels of toxins.

Histological changes were observed as for pathological condition of liver, bloodforming cells, and lymphatic cells in specimens given 2.0 ppm T-2. Atrophy of hepatic tubules
and R-cells which followed by degeneration of kidney tubules and necrosis Blood-forming cells
and lymphatic cells were loosely aggregated. Similar abnormalities were noted in specimens
given 0.5 ppm and 1.0 ppm zearalenone for a 10-wk period, however, more severe changes
occurred in hepatic tissue with severity correlated with levels of toxins and time of exposure. No
histological changes were observed for gill tissues and body musculature during the study.

Experiment II, P. vannamei were employed in the test in which 7 treatments with 4 replications such were arranged 15 specimens were stocked in such replication with average initial weight 3.61 g. Same experimental design and levels of the two toxins were utilized as in Experiment I. The specimens given both toxins showed reduced growth with minimum total blood cell count in specimens given 1.0 ppm zearalenone (p<0.05).

Histological changes were similar for both shrimp specimens. However, *P. vannamei* were more sensitive to zearalenone than *P. monodon* as *P. vannamei* developed histological changes after receiving 0.5 ppm zearalenone while such changes occurred in *P. monodon* at 1.0 ppm level.